

بررسی تأثیر غلظت و نوع ماده هیومیکی بعنوان پیش‌تیمار بر جوانه‌زنی و خصوصیات (*Triticosecale hexaploide Lart.*) دانه‌رست‌های دو رقم تریتیکاله

حمید رضا خزاعی^۱، احمد نظامی^۱، احسان عیشی رضابی^{۲*}، امیرحسین سعید نژاد^۲ و فرزین پور امیر^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۱۲/۲۵

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۰۵/۲۹

چکیده

مواد هیومیکی بعنوان بخش فعل ماد آلی موجود در خاک باعث بهبود جوانه‌زنی، استقرار دانه‌رست و رشد گیاه می‌شوند. به منظور بررسی تأثیر پیش‌تیمار اسید هیومیک و اسید فلورویک در غلظت‌های مختلف بر خصوصیات مربوط به جوانه‌زنی و رشد دانه‌رست دو رقم تریتیکاله (*Triticosecale hexaploide Lart.*)، مطالعه‌ای در آزمایشگاه گیاهان ویژه دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد در سال ۱۳۸۸ به صورت فاکتوریل (۴×۲×۲) در قالب طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار انجام شد. فاکتورهای مورد مطالعه شامل غلظت کاربرد پیش‌تیمار در چهار سطح (صفرا، ۱۰، ۵۰ و ۲۵۰ میلی‌لیتر بر لیتر)، دو نوع پیش‌تیمار (اسید هیومیک و اسید فلورویک) و دو رقم تریتیکاله (ET 79-17 و ET 89-15) بودند. بدوز در تمام تیمارها به صد درصد جوانه‌زنی رسیدند. بر اساس نتایج حاصله بیشترین سرعت جوانه‌زنی، طول ساقه‌چه و ریشه‌اویله، وزن خشک ساقه‌چه و ریشه‌اویله و وزن خشک دانه‌رست در تیمارهای با غلظت متوسط پیش‌تیمار (۵۰ میلی‌لیتر بر لیتر)، پیش‌تیمار اسید فلورویک و رقم 89-15 ET بودست آمد. بطور کلی، پیش‌تیمار با اسید هیومیک نیز باعث بهبود معنی‌دار در خصوصیات جوانه‌زنی و دانه‌رست‌های ارقام مختلف تریتیکاله نسبت به شاهد شد.

واژه‌های کلیدی: اسید فلورویک، اسید هیومیک، بهبود خاک، سرعت جوانه‌زنی

مقدمه

کیفیت خاک کشاورزی به کیفیت، کمیت و پویایی مواد آلی موجود در آن خاک مرتبط است و امروزه، استفاده از مواد آلی و کودهای بیولوژیکی جهت کاهش اثرات منفی کودهای معدنی در محیط زیست در حال افزایش است (Lal, 2000). افزودن مواد آلی از طریق منابع مختلف به خاک یکی از مرسوم‌ترین عملیات احیاء برای بهبود خصوصیات فیزیکی خاک است، زیرا خصوصیات فیزیکی بطور قابل توجهی تحت تأثیر کودهای آلی قرار می‌گیرند. افزودن مواد آلی به خاک‌ها خصوصیاتی مانند تشکیل خاکدانه‌ها، ظرفیت نگهداری رطوبت، هدایت هیدرولیکی، وزن مخصوص ظاهری، درجه تراکم، حاصلخیزی خاک و مقاومت در برابر فرسایش آبی و بادی را بهبود می‌بخشد. مواد آلی درون خاک عمدتاً نقش تامین بخشی از عناصر غذایی مورد نیاز گیاه، بهبود خواص فیزیکی و شیمیایی خاک، تامین انرژی بخشی از موجودات زنده خاک (باکتری‌ها، کرم‌های خاکی و قارچ‌ها) را ایفا می‌کنند (Gliessman, 1999).

مواد هیومیکی شامل مخلوطی از مواد آلی هستند که در اثر تجزیه بقایای گیاهی و جانوری به وجود می‌آیند (Maccarthy, 2001). تأثیر اسید هیومیک بر رشد گیاه ممکن است به صورت مستقیم (افزایش کل وزن خشک گیاه) و یا به صورت غیرمستقیم

تریتیکاله (*Triticosecale hexaploide Lart.*) به وسیله انسان و از تلاقی مستقیم گندم و چاودار به وجود آمده است که با داشتن ظرفیت بالای تولید، می‌تواند نقش مهمی در تأمین بخش عمده‌ای از نیازهای غذایی انسان و دام ایفاء کند. هر چند هدف اولیه از تولید تریتیکاله تغذیه انسان بوده، ولی اکنون به عنوان یک گیاه علوفه‌ای کشت می‌شود (Lack et al., 2005). تریتیکاله به دامنه وسیعی از شرایط اقلیمی سازگاری دارد و همین امر یکی از خصوصیات شاخص این گیاه بین غلات است (Lack et al., 2005). از آنجا که تریتیکاله ارزش غذایی بالاتری نسبت به چاودار دارد می‌تواند جایگزین مناسبی برای چاودار مخصوصاً در نقاطی که کشت گندم امکان‌پذیر نیست یا عملکرد مناسبی از آن حاصل نمی‌باشد، که این یک امتیاز اقتصادی مهم برای این گیاه محسوب می‌گردد (Lukaszewski & Gustafson, 1983).

۱ و ۲- به ترتیب دانشیار و دانشجوی دکترای گرایش فیزیولوژی گیاهان زراعی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد.
* نویسنده مسئول: (E-mail:eh_ey145@stu-mail.um.ac.ir)

دانشگاه فردوسی مشهد در سال ۱۳۸۸ به صورت فاکتوریل $4 \times 2 \times 2$ فاکتور در قالب طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار انجام گرفت. فاکتور اول، غلظت کاربرد پیش تیمار در چهار سطح (صفر، ۱۰، ۵۰ و ۲۵۰ میلی لیتر بر لیتر)، فاکتور دوم، دو نوع پیش تیمار (اسید هیومیک و اسید فلورویک) و فاکتور سوم، دو ژنوتیپ ترتیکاله ET 79-17 و ET 15-89(بودند. بذور مورد استفاده یک روز قبل از آزمایش در داخل محلول هایی با غلظت های مشخص پیش تیمار ماده آلی قرار داده شدند. بذور مربوط به تیمار شاهد نیز در داخل آب مقطر قرار داده شد. تمامی آزمایش در دمای ۱۸ تا ۲۰ درجه سانتی گراد و تاریکی انجام و بررسی جوانه زنی در پتری دیش های پلاستیکی نه سانتی متر حاوی کاغذ صافی و اتمن شماره یک صورت گرفت. قبل از شروع آزمایش پتری ها با استفاده از الكل ضد عفونی شده و در داخل هر پتری دیش ۲۵ بذر قرار داده شد. شمارش بذور جوانه زده، به دلیل سرعت جوانه زنی بالای این گونه بصورت هر ۱۲ ساعت یک بار به مدت هفت روز صورت گرفت. معیار جوانه زنی بذور، خروج ریشه اولیه و قابل رویت بودن آن (حداقل به طول یک میلی متر) در نظر گرفته می شد. پارامترهای مورد ارزیابی طول ریشه اولیه، طول ساقچه، وزن خشک ساقچه و ریشه اولیه و وزن خشک دانه رستها بودند که با استفاده خط کش و ترازوی حساس با دقیق 0.0001 گرم اندازه گیری شد. محاسبه سرعت جوانه زنی بذور با استفاده از معادله (۱) انجام گرفت (Piccolo et al., 1993):

$$RS = \sum_{i=1}^n SI / DI \quad (1)$$

که در این معادله، RS: سرعت جوانه زنی (تعداد بذر جوانه زده در واحد زمان)، SI: تعداد بذر جوانه زده در هر شمارش و DI: واحد زمان تا شمارش n ام می باشد.

برای تجزیه آماری داده های آزمایش و رسم نمودارها به ترتیب از نرم افزارهای 9.1 SAS و MS Excel میانگین ها با استفاده از آزمون LSD (سطح احتمال پنج درصد) انجام گرفت.

نتایج و بحث

درصد جوانه زنی

درصد جوانه زنی ترتیکاله در سطح بسیار بالایی قرار داشت و تمامی بذور در طی مدت آزمایش به ۱۰۰ درصد جوانه زنی دست یافتند. ترتیکاله یک گیاه اصلاح شده و مدرن است. بنابراین، در شرایط مطلوب از لحاظ درصد جوانه زنی مشکل چندانی ندارد. بر اساس نتایج مطالعه ای که روی خصوصیات جوانه زنی شش رقم ترتیکاله در شرایط بروز تنش های مختلف محیطی (شوری و خشکی) انجام شده بود، درصد جوانه زنی تمام ارقام مطالعه در تیمار شاهد برابر ۱۰۰ درصد بود (Khazaei et al., 2012).

(افزایش راندمان مصرف کود و کاهش فشردگی خاک) باشد. اسید هیومیک با وزن مولکولی ۳۰۰۰۰-۳۰۰۰۰ کیلو دالتون سبب تشکیل کمپلکس پایدار و نامحلول با عناصر میکرو می گردد. اسید فلورویک نیز با وزن ملکولی ۳۰۰۰ کیلو دالتون سبب تشکیل کمپلکس های محلول با عناصر میکرو می شود (Samavat & Malakoti, 2005). اسید هیومیک در شرایط گلخانه ای و مزرعه ای باعث بهبود رشد گیاه از طریق افزایش طول ریشه و یا افزایش وزن تر و خشک ساقه و ریشه می شود. همچنین افزودن این ماده آلی به خاک افزایش میزان کلروفیل برگ، افزایش ریشه های جانی و سهولت جذب عناصر ماکرو و میکرو را به دنبال دارد (Nardi et al., 2002). نتایج برخی مطالعات نشان می دهد که کاربرد اسید هیومیک باعث تحریک رشد، جذب بهتر عناصر بخصوص عناصر کم مصرف می شود (Bohme & Thi, 1997).

مواد هیومیکی به عنوان محرك جوانه زنی بذر گونه های مختلف گیاهان عمل می کنند (Piccolo et al., 1993). بررسی دیگری نشان از تأثیر مثبت مواد هیومیکی بر وزن خشک دانه رست ذرت (Zea mays L.) و یولاف (Avena sativa L.) داشت (Lee & Bartlett, 1976). منحنی رشد گیاه با افزایش غلظت اسید هیومیک روند مستقیمی دارد، ولی با افزایش این غلظت از حد مطلوب رشد گیاه همگام با افزایش غلظت مواد هیومیکی کاهش می باید (Chen & Aviad, 1990). در مطالعه دیگری مواد هیومیکی سبب افزایش سرعت و درصد جوانه زنی، طول ریشه اولیه و رشد دانه رست های گوجه فرنگی (Lycopersicum esculentum L.) در حد آستانه متوسط غلظت اسید هیومیک شد (Turkman et al., 2005). کاربرد مواد هیومیکی با غلظت های متوسط باعث افزایش درصد جوانه زنی، وزن تر و خشک دانه رست ری گراس (Lolium multiflorum L.) شد، دلیل این افزایش جذب بیشتر عناصر غذایی مانند نیتروژن و فسفر نسبت به شاهد عنوان شد (Asenjo et al., 2000). مکانسیم عمل مواد هیومیکی بر تحریک جوانه زنی گیاهان مختلف بطور دقیق مشخص نیست، ولی در برخی منابع بر دو اثر مستقیم (تولید و عمل هورمون های گیاهی بخصوص اسید جیرلیک) و غیر مستقیم (جذب بهتر عناصر غذایی) آن بر جوانه زنی و رشد گیاه اشاره شده است (Muscolo et al., 1999). برخی دیگر از منابع بر بهبود نفوذ پذیری غشاء در اثر کاربرد مواد هیومیکی تأکید دارند (Chen & Aviad, 1990).

هدف از انجام این مطالعه بررسی اثر غلظت های مختلف مواد مختلف هیومیکی (اسید هیومیک و اسید فلورویک) بر خصوصیات جوانه زنی و رشد اولیه ارقام مختلف ترتیکاله بود.

مواد و روش ها

این آزمایش در آزمایشگاه گیاهان زراعی ویژه دانشکده کشاورزی

طول ساقه‌چه و ریشه اولیه

نتایج نشان داد که غلظت‌های مختلف پیش تیمار، ارقام مختلف تریتیکاله، نوع ماده پیش تیمار همچنین اثرات متقابل دوگانه و سه‌گانه بین آنها بر طول ساقه‌چه و ریشه اولیه تأثیر معنی‌داری ($p \leq 0.001$) داشت (جدول ۱). بیشترین و کمترین طول ریشه اولیه و ساقه‌چه در بین غلظت‌های مختلف پیش تیمار، به ترتیب در غلظت‌های ۵۰ میلی‌لیتر بر لیتر و شاهد به ترتیب با میانگین‌های ۱۱۷ و ۱۲۷/۲۵ میلی‌متر و ۱۵ و ۳۶/۶۵ میلی‌متر بدست آمد (جدول ۲). در بین ارقام مختلف نیز بیشترین طول ریشه اولیه و ساقه‌چه با میانگین‌های ۹۱ و ۱۰۴/۳۷ میلی‌متر متعلق به رقم 89-15 ET بود (جدول ۲). بررسی نتایج مقایسه میانگین نشان داد که پیش تیمار اسید فلورویک باعث افزایش معنی‌دار در صفات طول ریشه اولیه و ساقه‌چه نسبت به پیش تیمار اسید هیومیک شد (جدول ۲).

مطالعه اثرات متقابل بین غلظت‌های مختلف پیش تیمار و رقم-های مختلف تریتیکاله نشان داد که بیشترین و کمترین طول ساقه‌چه و ریشه اولیه به ترتیب در تیمارهای غلظت ۵۰ میلی‌لیتر بر لیتر پیش تیمار و رقم 89-15 ET با میانگین‌های ۱۴۷/۳۳ و ۱۳۲/۵ میلی‌متر و شاهد (غلظت صفر) و رقم 79-17 ET با میانگین‌های ۲۹ و ۱۵ میلی‌متر بدست آمد (جدول ۳). همچنین مقایسه میانگین‌های بین غلظت‌های مختلف پیش تیمار و نوع پیش تیمار نشان داد که بالاترین طول ریشه اولیه و ساقه‌چه در تیمار ۵۰ میلی‌لیتر بر لیتر اسید فلورویک و کمترین طول ریشه اولیه و ساقه‌چه در تیمار شاهد بدست آمد (جدول ۳). بررسی میانگین‌های اثرات متقابل ارقام مختلف تریتیکاله و نوع پیش تیمار نشان داد که بیشترین طول ساقه‌چه و ریشه اولیه در رقم 89-15 ET و پیش تیمار اسید هیومیک (به ترتیب با میانگین‌های ۱۰۵ و ۹۲ میلی‌متر) بدست آمد، ولی پیش تیمار اسید فلورویک (به ترتیب با میانگین‌های ۱۰۳ و ۹۱ میلی‌متر) تفاوت معنی‌داری با پیش تیمار اسید هیومیک در رقم 89-15 ET نداشت (جدول ۳). به نظر می‌رسد که یکی از مهمترین اثرات مواد هیومیکی روی رشد یک گیاه اثر بر تولید هورمون‌های گیاهی بخصوص جیرلیک اسید باشد، همچنین این هورمون نقش بسیار حیاتی در جوانه‌زنی و رشد دانه‌رست دارد، بنابراین، احتمال می‌رود که کاربرد مواد هیومیکی در غلظت‌های متوسط باعث تحریک تولید هورمون جیرلیک در دانه‌رست های جوانه‌زده شده و باعث ایجاد تغییرات در غلظت‌های مختلف کاربرد پیش تیمار شده باشد. سرعت جوانه‌زنی بیشتر در تیمارهای با غلظت متوسط زمانی بیشتری را در اختیار دانه‌رست جهت استفاده بیشتر از منابع موجود در بذر جهت افزایش توسعه ریشه اولیه و ساقه‌چه قرار داده است. همبستگی بالایی بین طول ساقه‌چه و ریشه اولیه با سرعت جوانه‌زنی وجود دارد، با افزایش سرعت جوانه‌زنی، روند افزایشی طول ریشه اولیه و ساقه‌چه مشاهده شد (شکل‌های ۴ و ۵).

سرعت جوانه‌زنی

نتایج نشان داد که اثر غلظت‌های مختلف پیش تیمار، رقم و اثرات متقابل بین غلظت پیش تیمار و رقم، غلظت پیش تیمار و نوع پیش تیمار، رقم و نوع پیش تیمار و اثرات متقابل سه‌گانه بر صفت سرعت جوانه‌زنی معنی‌دار ($p \leq 0.01$) بود (جدول ۱). بررسی اثرات اصلی نشان داد که بالاترین و کمترین سرعت جوانه‌زنی به ترتیب در غلظت‌های ۵۰ و صفر میلی‌لیتر بر لیتر تیمار با میانگین‌های ۱۵/۵۷ و ۱۳/۴۵ بذر در هر ۱۲ ساعت بدست آمد (جدول ۲). در بین دو رقم مورد استفاده نیز رقم 15 ET ۸۹-۱۵ بذر در هر ۱۲ ساعت) سرعت جوانه‌زنی بالاتری نسبت به رقم ۱۷-۷۹ ET ۱۳/۶۲ بذر در هر ۱۲ ساعت) نشان داد، ولی بین نوع پیش تیمارهای اعمال شده تفاوت معنی‌داری وجود نداشت (جدول ۲).

بررسی اثر متقابل بین غلظت پیش تیمار و رقم مورد استفاده نشان داد که بیشترین و کمترین سرعت جوانه‌زنی به ترتیب در تیمارهای غلظت ۵۰ میلی‌لیتر بر لیتر پیش تیمار در رقم 89-15 ET و غلظت ۱۰ میلی‌لیتر بر لیتر پیش تیمار در رقم 79-17 ET به ترتیب با میانگین‌های ۱۶/۱۶ و ۱۲/۵ بذر جوانه‌زده در ۱۲ ساعت بدست آمد (شکل ۱). همچنین بررسی اثر متقابل بین غلظت پیش تیمار و نوع پیش تیمار نشان داد که بیشترین و کمترین سرعت جوانه‌زنی در غلظت ۵۰ میلی‌لیتر اسید فلورویک و تیمار شاهد با میانگین‌های ۱۵/۹ و ۱۳/۴۳ بذر جوانه‌زده در ۱۲ ساعت بدست آمد (شکل ۲). مطالعه اثر متقابل بین رقم مورد استفاده و نوع پیش تیمار حاکی از بالاتر بودن سرعت جوانه‌زنی در رقم 89-15 ET و پیش تیمار اسید هیومیک بود، ولی بین پیش تیمار اسید هیومیک و اسید فلورویک در رقم 89-15 ET اختلاف معنی‌داری وجود نداشت (شکل ۳).

نتایج بسیاری از مطالعات نشان داده است که غلظت‌های بالاتر و ۵۰ میلی‌لیتر بر لیتر مواد هیومیکی بهتر از غلظت‌های بالاتر و پایین‌تر عمل می‌کند، احتمال دارد که دلیل این امر بهبود و تسريع آزاد شدن آنزیم‌های لازم جهت رشد دانه‌رست در غلظت‌های میانی باشد، زیرا مکانسیم عمل بسیاری از اسیدهای آلی بصورت دندان پایین‌تر عمل می‌کند. بدین معنی که در غلظت‌های مشخصی باعث بهترین واکنش از سوی گیاه می‌شوند و در غلظت‌های بالاتر و پایین‌تر اثر کمتری را دارا هستند. به نظر می‌رسد که اسید فلورویک با توجه به وزن مولکولی کمتر جذب سریع‌تری نسبت به اسید هیومیک داشته و سریع‌تر جذب بذر می‌شود. به نظر می‌رسد که مواد هیومیکی توانایی تحریک جوانه‌زنی را دارا باشند (Piccolo et al., 1993). همچنین مواد هیومیکی توانایی افزایش درصد و سرعت جوانه‌زنی را در گونه‌های گندم و بولاف دارد (Lee & Bartlett, 1976).

جدول ۱- نتایج تجزیه واریانس (میانگین مربعات) خصوصیات جوانهزنی و دانه‌رسندهای تریتیکاله
Table 1- Analysis of variance (mean of square) of germination and seedling properties of triticale

منابع تغییر S.O.V.	درجه آزادی df	سرعت جوانهزنی Germination rate	طول ریشه‌اولیه Radicle length	طول ساقه‌چه Plumule length	وزن خشک ریشه‌اولیه Radicle dry weight	وزن خشک ساقه‌چه Plumule dry weight	وزن خشک دانه‌رسندهای Seedling dry weight
(A) غلظت پیش تیمار Pretreatment concentration (A)	3	11.49***	2730.00***	2200.00***	118.00ns	58.00***	129.00ns
(B) رقم کultivar (B)	1	23.24***	1646.00***	2058.00***	1.00ns	261.00***	128.00ns
(C) نوع پیش تیمار (C) Type of pretreatment	1	0.02ns	1764.00***	408.00***	563.00*	70.00***	159.00ns
A×B	3	1.10***	2717.00***	1274.00***	217.00*	41.00***	258.00ns
A×C	3	0.64**	693.00***	127.00***	115.00ns	33.80**	115.00ns
B×C	1	0.96**	2255.00***	721.00***	465.00*	10.00ns	59.00ns
A×B×C	3	0.60**	550.00***	220.00***	187.00ns	2.08ns	245.00ns
اشتباه آزمایشی Error	32	0.09	29.14	7.70	71.64	3.70	100.68
کل Total	47	-	-	-	-	-	-
ضریب تغییرات (%) CV (%)	-	2.12	7.35	3.31	97.00	20.44	30.41

***، ** و * به ترتیب نشانده‌نده غیرمعنی دار بودن و معنی دار در سطح احتمال پنج، یک و ۰.۱ درصد می‌باشد.

ns, *, ** and *** are non-significant and significant at 5, 1 and 0.1% probability levels, respectively.

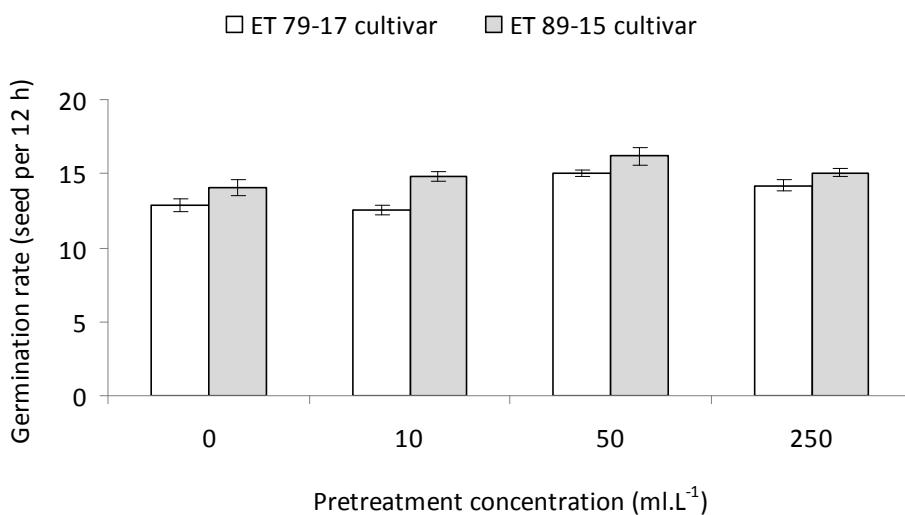
جدول ۲- مقایسات میانگین اثرات اصلی صفات گیاه‌چهای و جوانهزنی ارقام مختلف تریتیکاله تحت غلظت‌های مختلف اسید هیومیک و اسید فلوبیک

Table 2- Mean comparison of germination and seedling properties of two triticale cultivars based on different concentrations of Humic acid and Fulvic acid

غلظت (میلی لیتر بر لیتر) Concentration (ml.lit ⁻¹)	سرعت جوانهزنی (بذر در ۱۲ ساعت) Germination rate (seed per 12 h)	طول ریشه‌اولیه (میلی متر) Radicle length (mm)	طول ساقه‌چه (میلی متر) Plumule length (mm)	وزن خشک ریشه‌اولیه (میلی گرم) Radicle dry weight (mg)	وزن خشک ساقه‌چه (میلی گرم) Plumule dry weight (mg)	وزن خشک دانه‌رسندهای (میلی گرم) Seedling dry weight (mg)
0	13.4c*	15.1d	35.6d	11.3a	7.3b	37.7a
10	13.6c	54.5c	60.5c	6.4a	7.8b	31.1a
50	15.5a	117.9a	127.2a	11.4a	12.7a	34.2a
250	14.6b	106.4b	111.2b	6.5a	10.5a	29.7a
ET 79-17 رقم ET 79-17 cultivar	13.6b	54.1b	63.1b	8.8a	7.0b	34.6a
ET 89-15 رقم ET 89-15 cultivar	15.3a	91.4a	104.3a	8.4a	11.7a	31.3a
اسید هیومیک Humic acid	14.3a	67.3b	80.7b	5.2b	8.2b	34.8a
اسید فلوبیک Fulvic acid	14.3a	79.5a	86.5a	12a	10.6a	31.3a

*میانگین‌های دارای حداقل دارای یک حرف مشترک در هر ستون و برای هر فاکتور، فاقد اختلاف معنی دار در سطح احتمال پنج درصد بر اساس آزمون LSD هستند.

*Similar letters in each column show non-significant differences according to LSD Test at 5% level of probability.

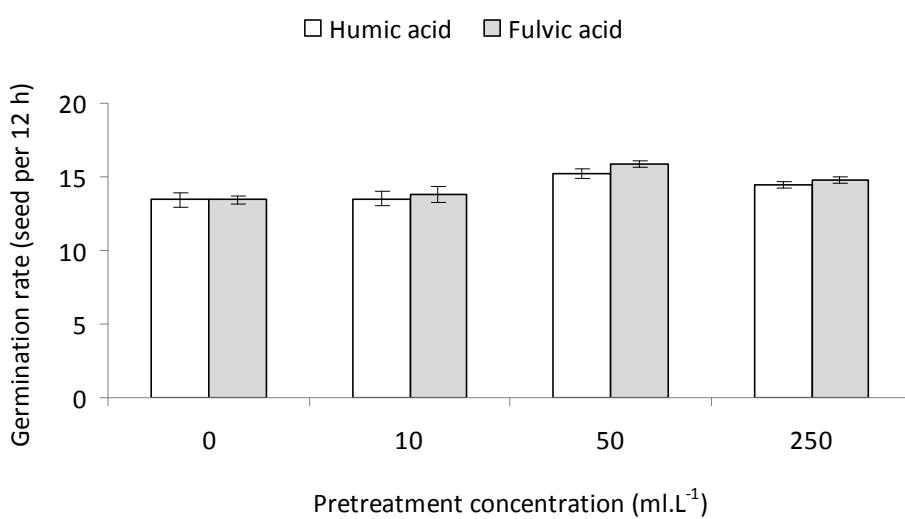

شکل ۱- میانگین‌های سرعت جوانهزنی مربوط به اثرات متقابل بین غلظت پیش تیمار و رقم تریتیکاله

Fig. 1- Means of interactions between pretreatment concentration and triticale cultivars for germination rate

میانگین‌های دارای دامنه همپوشانی یکسان براساس خطای استاندارد تفاوت معنی داری ندارند.

There are no significant differences between averages with similar overlap range according to standard error.

شکل ۲- میانگین‌های سرعت جوانهزنی مربوط به اثرات متقابل بین غلظت پیش تیمار و نوع پیش تیمار

Fig. 2- Means of interactions between pretreatment concentration and pretreatment type for germination rate

میانگین‌های دارای دامنه همپوشانی یکسان براساس خطای استاندارد تفاوت معنی داری ندارند.

There are no significant differences between averages with similar overlap range according to standard error.

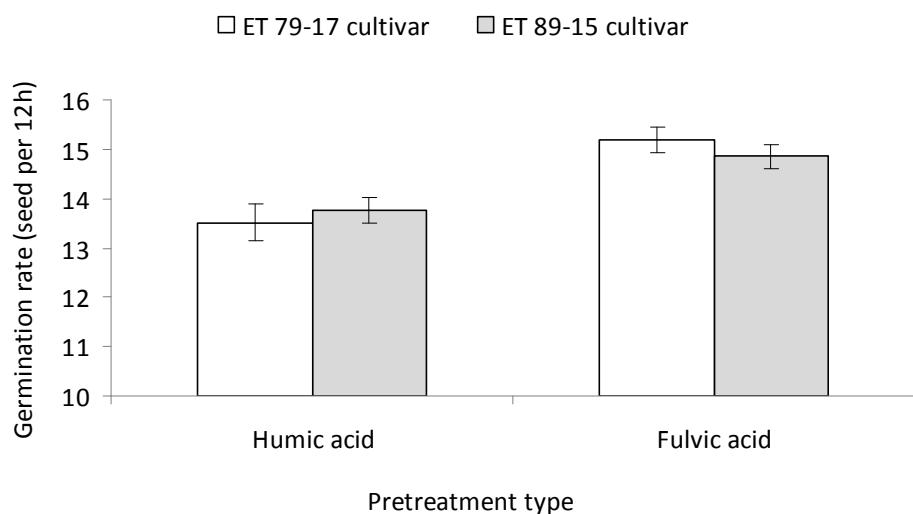
هیومیکی باعث افزایش درصد و سرعت جوانهزنی در گیاه گوجه- فرنگی شد (Turkman et al., 2005).

وزن خشک ساقه‌چه و ریشه اولیه بررسی نتایج تجزیه واریانس نشان از تأثیر معنی دار ($p \leq 0.001$) غلظت‌های مختلف پیش تیمار، ارقام مختلف تریتیکاله و نوع پیش تیمار بر وزن خشک ساقه‌چه داشت، ولی تنها تیمار دارای تأثیر

مکانسیم عمل مواد هیومیکی بر تحریک جوانهزنی گیاهان مختلف بطور دقیق مشخص نیست، ولی در برخی منابع بر دو اثر مستقیم (تولید و عمل هورمون‌های گیاهی بخصوص جیرلیک اسید) و غیر مستقیم (جذب بهتر عناصر غذایی) اسید هیومیک بر جوانهزنی و رشد گیاه اشاره شده است (Muscolo et al., 1999). برخی دیگر از منابع بر بهبود نفوذپذیری غشاء در اثر کاربرد مواد هیومیکی تأکید دارند (Chen & Aviad, 1990).

ولی بر وزن خشک ریشه اولیه معنی دار بود ($p \leq 0.05$), اثرات متقابل سه گانه تأثیر معنی داری بر وزن خشک ریشه اولیه و ساقه چه نشان نداد (جدول ۱). بالاترین و کمترین میانگین وزن خشک ساقه چه در غلظت ۵۰ میلی لیتر بر لیتر پیش تیمار با میانگین ۱۲ میلی گرم و شاهد با میانگین $7/3$ بدست آمد (جدول ۲). بیشترین وزن خشک ساقه چه در بین ارقام مختلف تریتیکاله در رقم ۱۵-۸۹ با میانگین $11/7$ میلی گرم مشاهده شد (جدول ۲). بالاترین و کمترین وزن خشک ریشه اولیه و ساقه در پیش تیمار اسید فلورویک با میانگین های $12/1$ و $10/6$ میلی گرم بدست آمد (جدول ۲).

معنى دار ($p \leq 0.05$) بر وزن خشک ریشه اولیه، نوع ماده پیش تیمار بود (جدول ۱). بررسی اثرات متقابل بین تیمارهای اعمال شده نشان داد که اثرات متقابل بین غلظت پیش تیمار و رقم مورد استفاده بر وزن خشک ساقه چه ($p \leq 0.05$) و ریشه اولیه ($p \leq 0.05$) معنی دار بود. اثرات متقابل بین غلظت پیش تیمار و نوع ماده پیش تیمار بر وزن خشک ریشه اولیه تأثیر معنی دار نداشت، ولی بر وزن خشک ساقه چه معنی دار بود ($p \leq 0.01$) (جدول ۱). همچنین مطالعه نتایج اثرات متقابل بین ارقام مختلف تریتیکاله و نوع ماده پیش تیمار نشان داد که این تیمارها بر وزن خشک ساقه چه تأثیر معنی داری نداشت.

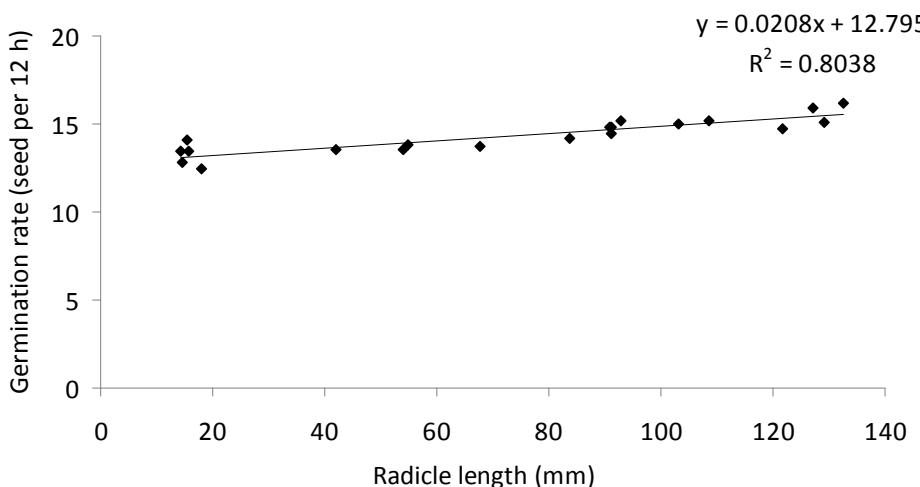

شکل ۳- میانگین های سرعت جوانه زنی مربوط به اثرات متقابل بین رقم تریتیکاله و نوع پیش تیمار

Fig. 3- Means of interactions between triticale cultivars and pretreatment type for germination rate

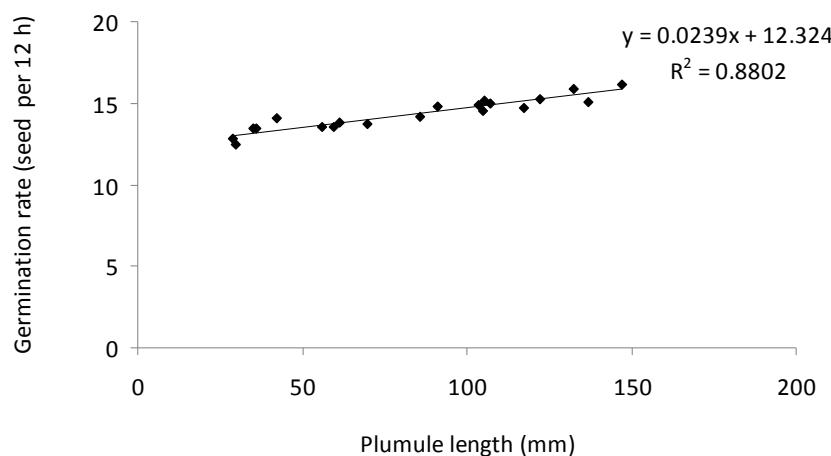
میانگین های دارای دامنه همپوشانی یکسان براساس خطای استاندارد تفاوت معنی داری ندارند.

There are no significant differences between averages with similar overlap range according to standard error.

شکل ۴- رابطه بین سرعت جوانه زنی و طول ریشه اولیه

Fig. 4- Relationship between germination rate and radicle length

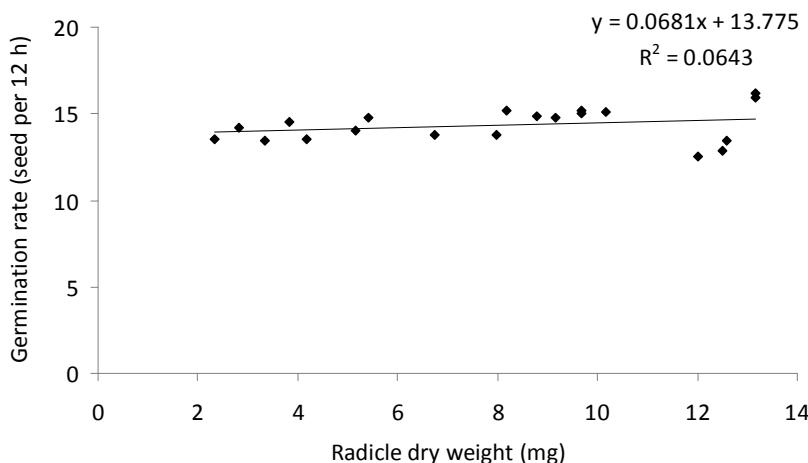

شکل ۵- رابطه بین سرعت جوانهزنی و طول ساقه‌چه

Fig. 5- Relationship between germination rate and plumule length

وزن خشک ریشه اولیه و ساقه‌چه بود (جدول ۳). به نظر می‌رسد که افزایش وزن خشک ریشه اولیه و ساقه‌چه در تیمار ۵۰ میلی‌لیتر بر لیتر اسید فلورویک در رقم ۸۹-۱۵ ET نسبت به سایر تیمارهای اعمال شده، بدلیل بیشتر بودن سرعت جوانهزنی، طول ریشه اولیه و ساقه‌چه باشد که باعث استفاده بهتر دانه‌رس است از منابع موجود در بذر در این تیمار جهت استفاده از این منابع جهت افزایش وزن خشک ریشه اولیه و ساقه‌چه شده است و همبستگی بالای بین وزن خشک ساقه‌چه با سرعت جوانهزنی نیز تأیید کننده این نکته است (شکل ۶). کاربرد مواد هیومیکی با غلظت‌های متوسط باعث افزایش درصد جوانهزنی، وزن تر و خشک دانه‌رس است ریگراس غذایی مانند نیتروژن و فسفر نسبت به شاهد عنوان شد (Asenjo et al., 2000).

بررسی میانگین‌های اثرات متقابل بین غلظت‌های مختلف پیش تیمار و ارقام مختلف تریتیکاله نشان داد که بیشترین و کمترین میانگین‌های وزن خشک ریشه اولیه و ساقه‌چه به ترتیب مربوط به غلظت ۵۰ میلی‌لیتر بر لیتر رقم ۸۹-۱۵ ET با میانگین‌های ۱۳/۱۶ و ۱۵/۶۶ میلی‌گرم و غلظت ۲۵۰ میلی‌لیتر بر لیتر رقم ۷۹-۱۷ ET با میانگین‌های ۴ و ۶/۵ میلی‌گرم است (جدول ۳). مطالعه میانگین‌های اثرات متقابل بین غلظت‌های مختلف پیش تیمار و نوع پیش تیمار بر وزن خشک ساقه‌چه و ریشه اولیه، نشان از برتری تیمار ۵۰ میلی‌لیتر بر لیتر پیش تیمار اسید فلورویک بر سایر تیمارهای اعمال شده به ترتیب با میانگین‌های ۱۵/۵ و ۱۳/۱۶ میلی‌گرم داشت (جدول ۳). همچنین بررسی تأثیر اثرات متقابل بین ارقام تریتیکاله و نوع ماده پیش تیمار حاکی از برتری، پیش تیمار اسید فلورویک و رقم ۸۹-۱۵ نسبت به پیش تیمار اسید هیومیک و رقم ۷۹-۱۷ ET در صفات

شکل ۶- رابطه بین سرعت جوانهزنی و وزن خشک ساقه‌چه

Fig. 6- Relationship between germination rate and plumule dry weight

همچنین احتمال دارد که تفاوت‌های مختصری نیز که در بین میانگین‌های وزن خشک دانه‌رستاها در تیمارهای مختلف وجود دارد تحت تأثیر تنفس بذر جهت تولید انرژی برای رشد ریشه اولیه و ساقه‌چه باشد (جدول ۲).

وزن خشک دانه‌رسست
اثرات ساده تیمارها و اثرات متقابل دوگانه و سه‌گانه بر وزن خشک کل دانه‌رسست معنی دار نبود (جدول ۱). به نظر می‌رسد که مهمترین دلیل این امر این است که این آزمایش در تاریکی صورت گرفته و دانه‌رستها فتوستنتزی جهت افزایش وزن خود نداشتند،

جدول ۳- مقایسات میانگین اثرات متقابل دوگانه بین غلظت پیش تیمار، رقم تریکاله و نوع ماده هیومیکی مربوط به ریشه‌اولیه و ساقه‌چه تریکاله

Table 3- Mean comparison of interactions between pretreatment concentration, triticale cultivars, and pretreatment type for radicle and plumule parameters.

سطح تیمار Treatment level	طول ریشه‌اولیه (میلی‌متر) Radicle length (mm)	طول ساقه‌چه (میلی‌متر) Plumule length (mm)	وزن خشک ریشه‌اولیه (میلی‌گرم) Radicle dry weight (mg)	وزن خشک ساقه‌چه (میلی‌گرم) Plumule dry weight (mg)
A ₁ B ₁	14.67d*	28.98g	12.50a	7.33bc
A ₁ B ₂	15.50d	42.33f	5.17ab	7.35bc
A ₂ B ₁	18.00dd	29.83g	5.50ab	6.60c
A ₂ B ₂	90.83c	91.17d	5.42ab	9.50b
A ₃ B ₁	103.17b	107.17c	9.67ab	8.33bc
A ₃ B ₂	132.50a	147.33a	13.17ab	15.67a
A ₄ B ₁	83.83c	85.83e	2.83b	6.50bc
A ₄ B ₂	129.00a	136.67b	10.17ab	14.50a
A ₁ C ₁	15.83e	36.15f	3.33b	6.67c
A ₁ C ₂	14.33e	35.17f	12.58a	8.00c
A ₂ C ₁	54.00d	59.67e	4.17b	8.33c
A ₂ C ₂	54.83d	61.33e	6.75ab	7.33c
A ₃ C ₁	108.50b	122.17b	9.67ab	8.50bc
A ₃ C ₂	127.17a	132.33a	13.17ab	15.50a
A ₄ C ₁	91.17c	105.00d	3.83b	9.33bc
A ₄ C ₂	121.67a	117.50c	9.17ab	11.67b
B ₁ C ₁	42.00c	56.16c	2.33a	5.42c
B ₁ C ₂	67.83b	69.75b	7.99a	8.75b
B ₂ C ₁	92.75b	105.33a	8.17a	11ab
B ₂ C ₁	91.17a	103.42a	8.79a	12.5a

*: به ترتیب غلظت‌های صفر، ۱۰، ۵۰ و ۲۵۰ میلی‌لیتر بر لیتر پیش تیمار، A₁ و B₂: به ترتیب رقم‌های ET 79-17 و ET 89-15 و C₁ و C₂: به ترتیب نوع پیش تیمار اسید هیومیک و اسید فلوبویک هستند.

A₁, A₂, A₃ and A₄: are pretreatment concentration of 0, 10, 50 and 250 ml.l⁻¹, B₁ and B₂: are ET 79-17 and ET 89-15 and C₁ and C₂: are Humic acid and Fulvic acid, respectively.

*: میانگین‌های در هر سوتون که حداقل دارای یک حرف مشترک باشند فاقد اختلاف معنی دار در سطح پنج درصد آزمون LSD هستند.

* Similar letters in each column show non-significant differences according to LSD Test at 5% level of probability.

پذیری بهتری نسبت به رقم ۷۹-۱۷ ET از پیش تیمار با مواد هیومیکی نشان داد. در بین غلظت‌های مختلف مختصری پیش تیمار نیز غلظت ۵۰ میلی‌لیتر بر لیتر پیش تیمار تأثیر بهتری نسبت به سایر غلظت‌ها بر سرعت جوانه‌زنی و خصوصیات دانه‌رسست داشت.

نتیجه‌گیری

بطورکلی نتایج این مطالعه نشان داد که پیش تیمار بذر با مواد هیومیکی تأثیر بسیار مناسبی بر خصوصیات جوانه‌زنی و دانه‌رسست‌های تریکاله دارد. پیش تیمار اسید فلوبویک نسبت به پیش تیمار اسید هیومیک تأثیر مناسب‌تری داشت، همچنین رقم ۸۹-۱۵ ET تأثیر

منابع

- 1- Asenjo, M.C.G., Gonzalez, J.L., and Maldonado, J.M. 2000. Influence of Humic extracts on germination and

- growth of ryegrass. Communications in Soil Science and Plant Analysis 31: 101-114.
- 2- Bohme, M., and Thi Luu, H. 1997. Influence of mineral and organic treatments in the rhizosphere on the growth of tomato plants. Acta Horticulture 450: 161-168.
 - 3- Chen, Y., and Aviad, T. 1990. Effects of Humic substances on plant growth. ASA and SSSA, Madison, WI, 161-186.
 - 4- Gliessman, S.R. 1999. Agroecology: Ecological Processes in Sustainable Agriculture. USA: Lewis Publishers (CRC Press) 220 pp.
 - 5- Khazaei, H.R., Nezami, A., Eshghizadeh, H.R., Reyahe Neya, S., and Shojaei, K. 2012. Germination and growth characteristics of *Triticale* under drought and salt stresses. Iranian Journal of Field Crops Research 10(1): 33-42. (In Persian with English Summary)
 - 6- Khoocheki, A., and Azizi, G. 2005. Effect of different treatments on breaking dormancy of *Teucrium polium*. Iranian Journal of Field Crops Research 1(3): 81-88. (In Persian with English Summary)
 - 7- Lack, S.H., Golabi, M., Mojaddam, M., Siadat, S.A., and NourMohamadi, G. 2005. Study on the effects of plant density and cutting height on forage and grain yield of triticale under Ahwaz conditions. Iranian Journal of Agronomy 1(7): 29-43. (In Persian with English Summary)
 - 8- Lal, R. 2000. World cropland soils as a source or sink for atmospheric carbon. Advance Agronomy 71: 145-191.
 - 9- Lee, Y.S., and Bartlett, R.J. 1976. Stimulation of plant growth by Humic substances. Soil Science 40: 876-879.
 - 10- Lukaszewski, A.J., and Gustafson, J.P. 1983. Translocations and modifications of chromosomes in triticale×wheat hybrids. TAG Theoretical and Applied Genetics 64: 239-248.
 - 11- MacCarthy, P. 2001. The principles of Humic substances. Soil Science 166: 738-751.
 - 12- Muscolo, A., Bavolo, F., Gionfriddo, F. and Nardi, S. 1999. Earthworm Humic matter produced auxin-like effects on *Daucus carota* cell growth and nitrate metabolism. Soil Biology and Biochemistry 31: 1303-1311.
 - 13- Nardi, S., Pizzeghello, D., Muscolo, A., and Vianello, A. 2002. Physiological effects of Humic substances on higher plants. Soil Biological Biochemistry 34: 1527-1536.
 - 14- Picколо, A., Celano, G., and Pietramellara, G. 1993. Effects of fractions of coal-derived Humic substances on seed germination and growth of seedlings (*Lactuca sativa* and *Lycopersicon esculentum*). Biology and Fertility of Soils 16: 11-15.
 - 15- Samavat, S. and Malakoti, M. 2005. Necessity of produce and utilization of organic acids for increase of quality and quantity of agricultural products. Sana Publisher. Tehran, Iran 52 pp. (In Persian)
 - 16- Turkman,o., Demir, S., Sensoy, S. and, Dursun, A. 2005. Effect of Arbuscular Mycorrhizal fungus and Humic acid on the seedling development and nutrient content of pepper grown under saline soil conditions. Biological Sciences 5: 565-574.